

95. Sollentuna kyrka.

Pl. 60.

Litteratur: E. Brate, Anteckningar 1903; N. Göransson och M. Svensén, Vår hemsocken Sollentuna (1931), s. 40.
Äldre avbildning: Brate (ATA).

Högra övre delen av en runsten; den anträffades vid kyrkans reparation 1902 sittande i södra väggen på insidan nere vid golvet, ungefär mitt emot U 94. Den togs ut och står nu på östra kyrkogårdsmuren i närheten av U 94.

Granit. Höjd 0,65 m., bredd 0,45 m. Stenen har varit ristad även på baksidan. De båda sidorna konvergera, och stenens ena smalsida har därför varit mindre än den andra.

Inskrift:

A. Framsidan:

... in + pinsa + iftiṛ ... ant hans
5 10 15

... [stæ] in þennsa æftiṛ ... and hans

»... denna sten efter ... hans ande.»

B. Baksidan:

partunki
20 25

Till läsningen: Av 8 i finns endast nedre delen i behåll; kan ha varit stunget. Av 12 r finns blott nedre delen av v. bst. Av 20 p är endast en del av bst bevarad. — Brate: 26 »an-tagligen m».

Brate förmodar, att 20—27 partunki, eller som han vill läsa partunmi, innehåller slutet av namnet Sollentuna i dat. pl., följt av prep. i.

96. Edsberg, Sollentuna sn.

Pl. 60.

Litteratur: B 141, L 392. Joh. Bureus, F a 6 s. 194 n:r 144 (lib. 5, Rhezelius), F a 5 n:r 365, F a 1 s. 82; M. Aschaneus, F b 18 s. 41 f.; Ransakningarna 1667—84; Joh. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 259; N. Göransson och M. Svensén, Vår hemsocken Sollentuna (1931), s. 42; UFT h. 2 (1872), s. 59; handlingar i ATA år 1926.

Äldre avbildningar: Aschaneus, teckning a. a.; Leitz och Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 141).

Aschaneus har följande uppgifter: »Widh Eests backa, nordan för Kroghen, versus meridiem, finns thenna R-steen. Nu 1637 vprest af Henrich Oloffson proviantz mäster och tilsaman fogat hulken förr låg nederfallen.» Bureus (F a 6) anger runstenens plats »widh Est Backa» (F a 5: »Estbackan»), vilket uppenbarligen återgår på Aschaneus. I Ransakningarna omtalas endast »en orijtda opreest Steen», d. v. s. en bautasten utan runor, vid Edsbacka krog; om denna har även Celsius (Svenska runstenar 2, s. 289) en anteckning. Emellertid ha Hadorph och Leitz funnit runstenen och avbildat den. Peringskiöld: »Edsbacka». Platsen finnes angiven på en karta över Edsberg från 1715 (A 95 Sollentuna 4² i Lantmäteriarkivet). Den kan tämligen noga bestämmas till omkring 10 m. NÖ om vägskalet mellan landsvägen Stockholm—Uppsala och vägen till Edsbergs gård. Stenens topp var redan i början av 1600 talet avslagen, liksom ett stycke utefter vänstra sidan, och inskriften är därför hos Aschaneus och Bureus ofullständig. Dessutom fanns en spricka ungefär från h. sidans mitt ned mot v. hörnet. Vid Hadorphs besök